

La fel, rotund

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mă doare gândul că va trece-n goană
Și toamna cu aromă de poem
Lăsând în urmă bruma ca o toană
Și câteva secunde pe un ghem

Ce curg haotic, parcă în spirală,
De nu le poți cuprinde în căuș,
Nici ca întreg, și nici ca zecimală,
Chiar dacă pui clepsidrelor căluș.

Hai să trăim răstimpul dintre toamne
Cât mai intens, să-l bem până la fund,
Apoi în poala ta strânge-ne, Doamne,
Și-acolo vom iubi, la fel, rotund.

- Mi-e bucurie vinul ce-și prelinge
Dulceața peste buze de rubin,
Trosnesc în sobă lemne... Vezi cum ninge?
Iubirea mea, cămașa ta de in

O-mbrac atât cât să te simt aproape
Și-i mai aproape cerul de tavan,
Iar ochii tăi sunt limpezimi de ape
Care-mi inundă sufletul, Ioan.

Și n-aș schimba nimic din rostul zilei,
Doar timpului i-aș porunci să stea
În filigranul din subsolul filei
Pe care scriu povestea ta și-a mea.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif